

Oslo

Åpning av Nydalen Park

11. september 1990

Statsminister Jan P. Syse

Dette er en dag som er vel verd å markere. For i norsk industri og næringsliv suser det i navnet Nydalen. Langsmed hele elven vokste de nye bedriftene frem i forrige århundre. Det var her de måtte ligge; tett ved fossene og strykene for å utnytte vannkraften. Denne eksplosjonen av industriell nyreisning forandret noe mer enn et elveleie. Den omskapte en nasjon. Det var industriutviklingen - og parallelt evnen til å bygge og drive skip - som gjorde fattig-Norge om til et velstandsland.

Men det var ikke en seier som kom gratis. Veien dit var strødd med nederlag og nedleggelse, markeder som ble borte, hender som ble ledige, dører som slo igjen fordi det ikke var penger igjen. Det er en prosess som pågår hele tiden. Nydalens historie er en eneste lang understrekning av at ingen virksomhet er sikret evig liv. Men også en fortelling om at det alltid vil oppstå nye muligheter, dersom vi bare stiller oss slik at vi bevarer tiltakslysten og konkurransevnen.

Hva det er mangelvare på i Norge er gründere. Vi trenger flere som har egne ideer og som er villige til å sette dem ut i livet. I dag er alle bekymret for arbeidsløsheten. Men ikke alle forstår at den eneste veien ut av arbeidsløshet er at flere beskjef-tiger seg selv og skaper arbeidsplasser for andre.

I Regjeringen arbeider vi for å gjøre den veien lettere. Det er uendelig mye som kan gjøres. Vi kan fjerne reguleringer og rydde opp i byråkratisk virvar. Hittil har det vært 16 - seksten - offentlige instanser som regulerte og behandlet og besluttet noe så enkelt som å sette opp et gatekjøkken! Det har tatt årevis å få behandlet konsesjonssaker. Norge har en skole som nesten ikke gir noen undervisning i hvordan man setter i gang sin egen virksomhet. Det finnes en mengde støtteordninger for små bedrifter, men de arter seg som et byråkratisk virvar for den som søker støtten. Hvorfor ikke gi en ny-etablerer ett eneste sted å henvende seg i det offentlige, slik at han ikke trenger å gå seg vill i kontorer?

Alt dette gjør vi noe med.

Det kommer ikke gratis. Vi må holde økonomisk disiplin - vi kan ikke bruke mer enn vi har. Vi må holde prisene og skattene nede - sørge for at folk stadig kan beholde litt mer av arbeidsinnsatsen, mens Staten tar litt mindre. Og så må stat og kommune gi plass til næringslivet; bedriftene må ha et sted å være.

Næringspark er et krevende ord. Jeg har sett en del steinørkener som har vært lite park og enda mindre næring. Her har dere alt: En industriell tradisjon - og en tradisjon i omstilling. Dere ligger rett ved Norges største marked. Dere har rent vann og friske farver rundt dere. Og dere har en bygningsmasse som er verd å ta vare på og mulig å tilpasse til nye formål.

Det merkelige er jo at når man bygget fabrikker for 100 år siden, så ble de pene fordi byggmesteren ikke visste noen annen måte å bygge på. Men i dag krever det store anstrengelser og arkitekter som Nils Torp

for å reise næringsbygg som vi kan føle glede ved å se på. Men da gjør vi det også.

Jeg gratulerer Nydalen Compagnie med hva man har utrettet her. Det er en god tanke at dette er én omfattende fornyelse og forskjønnelse av hele Akerselven, fra munning til utløp. Og det er en enda bedre tanke at næringsliv og natur, vekst og vern ikke trenger å være motsetninger. Tvertom: Næringsområdet er mer attraktivt jo grønnere det er. Og det blir grønnere når noen har råd til å ta vare på det.

Så til lykke med fremtiden. I denne parken skal hverdagene være de viktigste. Det kommer helt sikkert til å bli urolige dager. Men det er med næringslivet som med elven her: Det er mer liv jo mer det bruser.

Gratulerer med dagen.